

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΜΗΝΥΣΗ

ΑΝΔΡΕΑ ΛΟΒΕΡΔΟΥ Βουλευτή, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του κόμματος Κίνημα Αλλαγής (ΠΑΣΟΚ), πρώην Υπουργού Υγείας (10/09/2010-6/05/2012), καθηγητή Πανεπιστημίου, Δικηγόρου,

ΚΑΤΑ

ΕΛΕΝΗΣ ΤΟΥΛΟΥΠΑΚΗ του Χαραλάμπους, Αντεισαγγελέως Εφετών,

Είμαι Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, εκλεγόμενος αδιαλείπτως από τις εκλογές του 2000 μέχρι σήμερα, αρχικά από το 2000 μέχρι το 2015 με τους εκλογικούς συνδυασμούς του ΠΑΣΟΚ, από το 2015 έως το 2019 με τους εκλογικούς συνδυασμούς της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ-ΠΑΣΟΚ και στις τελευταίες εκλογές της 7/7/2019 με τους συνδυασμούς του ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ -ΠΑΣΟΚ.

Παράλληλα έχω διατελέσει Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων από το 2009 έως το 2010, Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης από το 2010 έως το 2012, Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων το 2014 και Υφυπουργός Εξωτερικών από το 2002 έως το 2014.

Η μηνυομένη είναι Αντεισαγγελέας Εφετών, υπηρετεί στο Εφετείο Αθηνών

και κατέχει τη θέση της Εισαγγελέως Εγκλημάτων Διαφθοράς (Άρθρο36 ΚΠΔ) από τις 10-4-2017 έως σήμερα δυνάμει των υπ' αριθμ. 42/2017 και 54/2019 αποφάσεων του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Η ημερομηνία ανάληψης των καθηκόντων της μηνυομένης ορίστηκε η 10-4-2017 με ρητή αναφορά προς τούτο στην υπ' αριθμ 42/2017 προαναφερθείσα απόφαση. (Σχ.1,2).

Με την παρούσα μήνυση καταγγέλλω ότι η μηνυομένη τέλεσε το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας (239 ΠΚ) , που συνίσταται στο γεγονός ότι ,ούσα προανακριτική υπάλληλος, προκάλεσε με πράξεις και παραλείψεις την απαλλαγή υπαίτιου προσώπου από ενδεχόμενες δίωξη και τιμωρία του. Πιο συγκεκριμένα ενώ είχαν περιέλθει σε γνώση της δικές μου έγγραφες αναφορές, που κατήγγειλαν τον, κατά το έτος 2015, Υπουργό Υγείας κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, για την μη ανατιμολόγηση των φαρμάκων στην διάρκεια του α' εξαμήνου του 2015, γεγονός που είχε σαν συνέπεια την ζημία του Δημοσίου και των ιδιωτών κατά εκατομμύρια ευρώ και την αντίστοιχη ωφέλεια των φαρμακευτικών εταιρειών, αυτή δεν απέστειλε, ως όφειλε, τις καταγγελίες στην Βουλή των Ελλήνων, εντός συγκεκριμένης σύντομης χρονικής προθεσμίας, αλλά πολύ αργότερα, μετά από περίπου 8 μήνες , με συνέπεια να εξαλειφθεί το αξιόποιο της καταγγελλόμενης παρανομίας και να έχει επέλθει παραγραφή του αδικήματος.

Ι.ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στις 21/2/2017, 8/3/2017 και 13/4/2017, εγώ και οι βουλευτές της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ-ΠΑΣΟΚ Βασίλης Κεγκέρογλου και Εφη Χριστοφιλοπούλου καταθέσαμε έγγραφες αναφορές με συγκατάθεση επιπλέον εγγράφων (Σχ.2,3.4) προς την τότε Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς κ. Ελένη Ράϊκου καταγγέλλοντας ότι καθόλο το 2015 δεν έγινε η ανατιμολόγηση των φαρμάκων κατά παράβαση του ειδικού νόμου, που όριζε τα σχετικά , με αποτέλεσμα τόσο το Δημόσιο όσο και οι ιδιώτες να υποστούν σημαντική ζημιά ύψους αρκετών δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ. Ως υπεύθυνο για την παράβαση του νόμου καταγγέλαμε τον τότε Υπουργό Υγείας κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.

Με βάση την τότε κείμενη νομοθεσία, του Ν.4213/2013, Άρθρο 22 παρ.5, ορίζονταν επί λέξει τα εξής: " 5. Οι τιμές εκδίδονται εντός των χρονικών περιθωρίων που ορίζονται στην Κοινοτική Οδηγία περί διαφάνειας. Πλήρεις αναθεωρήσεις τιμών πραγματοποιούνται δύο φορές τον χρόνο και ενδιάμεσα γίνονται τιμολόγηση νέων φαρμάκων....."

Η συγκεκριμένη διάταξη αναθεωρούσε το προηγούμενο νομικό καθεστώς, που είχε ψηφιστεί επί της δικής μου υπουργικής θητείας, και όριζε ότι οι αναγκαίες ετήσιες τιμολογήσεις φαρμάκων έφθαναν μέχρι τις τέσσερις (Ν. 4052/2012 (άρθρο 19 παρ. 2)).

Παρά την υπάρχουσα νομοθεσία, το 2015 έγινε μία και μοναδική τιμολόγηση φαρμάκων στις 24/12/2015. Επί της ουσίας δηλαδή, και με δεδομένο, ότι οι νέες τιμές είχαν ισχύ από την 1/1/2016, καθίσταται προφανές, ότι για όλο το έτος 2015 δεν έγινε καμία ανατιμολόγηση φαρμάκων.

Η ανάγκη τιμολόγησης των φαρμάκων, τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο, με τιμές υποχρεωτικά κατώτερες της προηγούμενης τιμολόγησης, εξ αιτίας του τρόπου υπολογισμού της τιμής κάθε ενός φαρμάκου (μέσος όρος των τριών χαμηλότερων τιμών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), αποσκοπούσε στην μείωση των τιμών των φαρμάκων και στη συγκράτηση της συνολικής φαρμακευτικής δαπάνης (δημόσιας και ιδιωτικής) με ισόποση μείωση των εσόδων των φαρμακευτικών εταιρειών.

Όπως αναφέρθηκε, οι τρεις αναφορές μας (**και ιδιαίτερα η τρίτη της 13/4/2017**) απευθύνοντο μεν προς την τότε αρμόδια Εισαγγελέα Διαφθοράς κ. Ελένη Ράικου, πλην όμως αυτή με το από 23/3/2017 έγγραφό της προς την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είχε ήδη ζητήσει την αντικατάστασή της από τη θέση του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς Αθηνών, με συνέπεια υπεύθυνη για τον συνολικό χειρισμό της υπόθεσης να έχει εκ των πραγμάτων καταστεί από τις 10/4/2017 η μηνυομένη.

Με δεδομένα τα εξής:

α) ότι ο Υπουργός Υγείας Παναγιώτης Κουρουμπλής ήταν Υπουργός Υγείας το 2105 (ΙΣΤ' Βουλευτική Περίοδος, που προήλθε από τις βουλευτικές εκλογές της 25-1-2015)

β) ότι ο Ν. 3126/2003, Άρθρο 3 παρ. 2, ορίζει : " Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο1 παρ.1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν"

γ) ότι βουλευτικές εκλογές πραγματοποιήθηκαν στις 20-9-2015 (ΙΖ Βουλευτική Περίοδος) και

δ) ότι η δεύτερη τακτική σύνοδος της ΙΖ' Βουλευτικής Περιόδου έληγε στις 30-6-2017 (άρθρο53 Συντάγματος και άρθρο 23 Κανονισμού της Βουλής),

η μηνυομένη όφειλε, ερμηνεύοντας με πλήρη επιείκεια την έννοια " της αμελλητί διαβίβασης" (αρθρο 86 παρ.2 Συντάγματος) να διαβιβάσει τον φάκελο της υπόθεσης στην Βουλή των Ελλήνων το αργότερο μέχρι τις 31-5-2017, προκειμένου αυτή, να έχει τον αναγκαίο χρόνο, να επιληφθεί της απόφασης και να αποφασίσει τα δέοντα.

Αντ' αυτού η μηνυομένη απέστειλε τον συγκεκριμένο φάκελλο στην Βουλή στις 5-2-2018, συσχετίζοντας τον εντελώς αυθαίρετα και παράνομα με τον υπόθεση της NOVARTIS, όπου ενεπλέκοντο δέκα άλλα πολιτικά πρόσωπα !!!!. Στο διαβιβαστικό έγγραφο ενώ αναγραφόντουσαν τα πλήρη στοιχεία των 10 πολιτικών προσώπων, για τον Παναγιώτη Κουρουμπλή ανεγράφοντο μόνο τα αρχικά του ως ΠΚ....!!! Αποστέλλοντας όμως η μηνυομένη τον φάκελλο της υπόθεσης στις 5-2-2018, μετά το πέρας δηλ. των εργασιών της δεύτερης συνόδου της ΙΖ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου συνετέλεσε, αποκλειστικά με δικές της μόνο ενέργειες και παραλείψεις να εξαλειφθεί το αξιόποινο των πράξεων του καταγγελλόμενου Υπουργού Παναγιώτη Κουρουμπλή και να μην μπορέσει έτσι η Βουλή να επιληφθεί των σχετικών ερευνών.

Έτσι με βάση αποκλειστικά και μόνο την δική της συμπεριφορά παραβίασε την

διάταξη του άρθρου 239ΠΚ που ορίζει ότι "Υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου του οποίου ανάγεται η δίωξη ή ανάκριση αξιόποινων πράξεων : α)β) αν εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο ή παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο , τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, αν πρόκειται για κακούργημα και φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν πρόκειται για πλημμέλημα".

II. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 239 του ΠΚ, "υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη ή η ανάκριση των αξιόποινων πράξεων: α)β) αν εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη ή τιμωρία κάποιον αθώο ή παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο ή προκάλεσε την απαλλαγή του από την τιμωρία, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών".

α) Η διάταξη αυτή του εδ. β' προβλέπει δύο ιδιαίτερα και ανεξάρτητα μεταξύ τους εγκλήματα, ήτοι: 1) την έκθεση σε δίωξη ή τιμωρία κάποιου αθώου και 2) την παράλειψη δίωξης ή πρόκληση απαλλαγής από την τιμωρία κάποιου υπαιτίου. Το έγκλημα της δεύτερης περίπτωσης είναι σωρευτικά μικτό και τελείται με δύο διαφορετικούς τρόπους και ειδικότερα: i) την παράλειψη δίωξης, η οποία τελείται μόνο από πρόσωπο που δικαιούται στην άσκηση ποινικής δίωξης (εισαγγελέα ή δημόσιο κατήγορο) και ii) την πρόκληση απαλλαγής από την τιμωρία, η οποία μπορεί να τελεστεί από εισαγγελέα, ανακριτή ή ανακριτικό (προανακριτικό) υπάλληλο. Οι δύο αυτοί τρόποι δεν μπορούν να εναλλαχθούν μεταξύ τους, αλλά κάθε τρόπος συνιστά αυτοτελή μορφή τέλεσης της πράξης.

β) Η τέλεση της πράξης με τη μορφή της "πρόκλησης απαλλαγής" του υπαιτίου από την τιμωρία δεν προϋποθέτει την προηγούμενη άσκηση ποινικής δίωξης, γιατί ο όρος "απαλλαγή" τίθεται εδώ με τη "γενική" και όχι με την "ποινική" του σημασία, η οποία, άλλωστε, κατά κυριολεξία, προϋποθέτει απόφαση δικαστηρίου ή βούλευμα δικαστικού συμβουλίου, αφού ως πρόκληση απαλλαγής από την τιμωρία

νοείται η με οποιονδήποτε τρόπο προκαλούμενη (εκτός από την παράλειψη άσκησης ποινικής δίωξης). Ούτε, άλλωστε, γίνεται λόγος για "απαλλαγή" από την "ποινή", η οποία προϋποθέτει την άσκηση ποινικής δίωξης, αλλά για "απαλλαγή" από την "τιμωρία". Η αντίθετη άποψη, ότι, δηλαδή, η "απαλλαγή" προϋποθέτει προηγούμενη άσκηση ποινικής δίωξης και επί έλλειψης αυτής θεμελιώνεται ενδεχομένως το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος του άρθρου 259 του ΠΚ, προσκρούει στην αντίληψη ότι δεν είναι δυνατό να διαφοροποιείται η ποινική μεταχείριση του υπαλλήλου, που ενεργεί αυτεπάγγελτη προανάκριση και η μεν συμπεριφορά του μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης να τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος, ως κατάχρηση εξουσίας, η προγενέστερη δε της δίωξης συμπεριφορά του να τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος, ως παράβαση καθήκοντος, όταν μάλιστα και στις δύο περιπτώσεις το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό είναι το ίδιο, δηλαδή το συμφέρον της πολιτείας να τιμωρείται η τέλεση αξιόποινων πράξεων. Υποκείμενο του εγκλήματος της κατάχρησης εξουσίας, με τη μορφή της πρόκλησης "απαλλαγής" του υπαιτίου από την "τιμωρία", μπορεί να είναι, όχι μόνον ο δικαιούμενος στην άσκηση ποινικής δίωξης, όπως όταν το έγκλημα τελείται με τη μορφή της παράλειψης δίωξης, αλλά και κάθε γενικός ή ειδικός προανακριτικός υπάλληλος, αφού ως "ανάκριση" νοείται και η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση και, επομένως, στην έννοια του "υπαλλήλου", στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η ανάκριση των αξιόποινων πράξεων, εντάσσεται και ο προανακριτικός υπάλληλος, όπως είναι και ο αξιωματικός και ο υπαξιωματικός της αστυνομίας, ο οποίος είναι, κατά το άρθρο 33 παρ. 1 του ΚΠοινΔ, γενικός προανακριτικός υπάλληλος.

γ) Υποκειμενικά απαιτείται άμεσος δόλος, που συνίσταται στη γνώση της τέλεσης αξιόποινης πράξης και του υπαιτίου αυτής, καθώς και στη γνώση ότι η συγκεκριμένη συμπεριφορά προκαλεί την απαλλαγή του υπαιτίου και στη θέληση να προκληθεί η απαλλαγή αυτή. Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει, ότι το έγκλημα της κατάχρησης εξουσίας με τη μορφή της πρόκλησης απαλλαγής από την τιμωρία τρίτου υπαιτίου κάποιας αξιόποινης πράξης τελείται κατά το χρόνο που ενήργησε ο δράστης, εκδηλώνοντας την, ενέχουσα ποινική απαξία, προστατευτική συμπεριφορά του υπέρ του τρίτου, ανεξάρτητα από τη μετέπειτα εξέλιξη της υπόθεσης και το

οποιοδήποτε αποτέλεσμα των ενεργειών του, είναι δε αδιάφορο, αν, παρά την πράξη αυτού (κατηγορουμένου) δράστη), ο "υπαίτιος" τρίτος τελικά τιμωρήθηκε ή αθωώθηκε. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 42 του ΠΚ, όποιος, έχοντας αποφασίσει να εκτελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, επιχειρεί πράξη που περιέχει τουλάχιστον αρχή εκτέλεσης, τιμωρείται, αν το κακούργημα ή πλημμέλημα δεν ολοκληρώθηκε, με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83). Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, πράξη περιέχουσα αρχή εκτέλεσης είναι κάθε ενέργεια του δράστη, η οποία, αποτελώντας τμήμα, ολικώς ή μερικώς, της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού, οδηγεί ευθέως και αναμφισβήτητα στην πραγμάτωσή του ή τελεί ως προς αυτή σε τέτοια αναγκαία και άμεση σχέση συνάφειας, ώστε, κατά την κοινή αντίληψη, να θεωρείται ως τμήμα αυτής, στην οποία αμέσως οδηγεί, αν δεν ανακοπεί από οποιονδήποτε λόγο. (**305/2019 ΑΠ σε Συμβούλιο**)

δ) Αρχή εκτέλεσης του προβλεπόμενου από την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 239 εδ. β' του ΠΚ εγκλήματος της κατάχρησης εξουσίας, με τη μορφή της πρόκλησης απαλλαγής του υπαίτιου από την τιμωρία, αποτελεί και η ενέργεια (θετική) του υπαλλήλου, με την οποία, ενώ η πράξη του υπαιτίου είχε συντελεστεί, αυτός ενεργεί προς ματαίωση της σύλληψής του και καταστροφή των αποδείξεων της ενοχής του.

ΙΙΙ. ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ

Για την υποκειμενική θεμελίωση του εγκλήματος της κατάχρησης εξουσίας απαιτείται άμεσος δόλος που συνίσταται σε ηθελημένη ενέργεια του εγκαλουμένου, που σκοπό αυτόν έχει με πράξεις ή παραλείψεις του να επιτύχει ουσιαστικά την απαλλαγή από την δίωξη ή τιμωρία κάθε υπαιτίου ή υπόπτου προσώπου.

Η μηνυομένη επέδειξε την παράνομη συμπεριφορά της όχι από άγνοια της υπάρχουσας νομοθεσίας ή έστω από συγγνωστή λανθασμένη ερμηνεία αυτής, αλλά με πλήρη συνείδηση τωνπραττομένων, αφού σε ανύποπτο χρόνο και σε άλλο δικαστικό όργανο, προσπάθησε να δικαιολογήσει την παραπάνω συμπεριφορά της και να αποδείξει ότι έπραξε δήθεν τα νόμιμα.

Σε κατατεθείσα από εμένα αίτηση εξαίρεσης εις βάρος της μηνυομένης , που αφορούσε τον εκ μέρους της, συνολικό χειρισμό της υπόθεσης, NOVARTIS και ειδικότερα την εμπλοκή μου σε αυτή, και απαντώντας σε ένα από τους προταθέντες από εμένα λόγους εξαίρεσης της, που αναφερόταν και στην υπό κρίση μήνυση (δηλ. την καταγγελία εις βάρος του τότε Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή), αυτή αρνήθηκε τις εις βάρος της κατηγορίες τόσο για νομικούς όσο και για πραγματικούς λόγους.

α) Ισχυρίστηκε επί λέξει ότι : " πέραν τούτου ο ισχυρισμός είναι απορριπτέος δεδομένου ότι η φερόμενη υποχρέωση του τότε Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή για την τιμολόγηση φαρμάκων έπρεπε να γίνει οποτεδήποτε εντός του έτους 2105 καθόσον ο νόμος όριζε ότι τα φάρμακα έπρεπε να ανατιμολογούνται δύο φορές ετησίως, χωρίς να προδιορίζει τον ακριβή χρόνο" !!! και

β) Ισχυρίστηκε ότι «με δεδομένο ότι κάθε τακτική σύνοδος αρχίζει την πρώτη δευτέρα του Οκτωβρίου (και διαρκεί συνήθως μέχρι τον Ιούλιο του επομένου έτους) και ότι η βουλευτική περίοδος είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο εκλογικών αναμετρήσεων (αρθρ.21-24 του Κανονισμού της Βουλής) τέλος δε, με το δεδομένο ότι η τέλεση της πράξης φέρεται τελεσθείσα στο τέλος του έτους 2015 και από τότε διεξήχθησαν βουλευτικές εκλογές το πρώτον τον Ιούλιο2019 (7-7-2019) συνάγεται ότι στην προκείμενη περίπτωση η λήξη της σχετικής προθεσμίας της Βουλής για ενδεχόμενη δίωξη του τότε Υπουργού επήλθε πολύ μεταγενέστερα της διαβίβασης στην Βουλή της μηνυτήριας αναφοράς του αιτούντος που έλαβε χώρα την 6-2-2018».

Οι ισχυρισμοί αυτοί της μηνυομένης είναι αφενός μεν όχι μόνο παντελώς αβάσιμοι αλλά και ψευδείς, αφού διαστρεβλώνουν συνειδητά την αλήθεια, πράγμα απαράδεκτο για εισαγγελικό λειτουργό, αφετέρου δε, και αυτό είναι το σημαντικότερο, επιβεβαιώνουν το υποκειμενικό στοιχείο του δόλου, αφού ουσιαστικά θεωρεί ότι έπραξε, όσα έπραξε, τηρώντας απολύτως τον νόμο. Πιο

συγκεκριμένα:

α) Όταν ο νόμος ορίζει ότι πρέπει να γίνονται δύο τιμολογήσεις φαρμάκων ανά έτος, απαγορευομένων των αυξήσεων, με σκοπό τη μείωση της συνολικής φαρμακευτικής δαπάνης, είναι απαράδεκτο εισαγγελικός λειτουργός να ισχυρίζεται, ότι ο συγκεκριμένος νόμος είναι αόριστος, αφού δήθεν δεν προσδιορίζει επακριβώς την χρονική στιγμή της τιμολόγησης των φαρμάκων, γεγονός που του δίνει την δυνατότητα να δίδει την εντολή τιμολόγησης όποτε θέλει. Με αυτό το σκεπτικό θα μπορούσε ο κάθε υπουργός να τιμολογήσει τα φάρμακα δύο φορές στις 30 Δεκεμβρίου και στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους και να είναι με αυτό τον τρόπο “τυπικά νόμιμος”, αδιαφορώντας βέβαια, ως προς το εάν ένα ολόκληρο έτος οι τιμές των φαρμάκων παρέμειναν σταθερές επ’ ωφελεία των φαρμακευτικών εταιρειών και εις βάρος του Δημοσίου και των πολιτών ολόκληρης της χώρας !!! Τέτοιου είδους ισχυρισμός παραβιάζει βάνουσα κάθε έννοια καλής πίστης και ορθής ερμηνείας του νόμου, αφού κατά προφανή και μη επιδεχόμενο οποιαδήποτε αμφισβήτηση λόγο, ο ορισμός δύο τιμολογήσεων ανά έτος των φαρμάκων σημαίνει τιμολόγηση ανά εξάμηνο.

β) Ο ισχυρισμός δε, ότι η τελεσθείσα πράξη (τιμολόγηση φαρμάκων έτους 2015) φέρεται να έγινε στο τέλος του έτους του 2015 (14 Δεκεμβρίου 2015) και συνεπώς δεν υπάρχει θέμα εξάλειψης του ενδεχόμενου αξιοποιήσιμου του τότε Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή, επειδή έχουν μεσολαβήσει οι βουλευτικές εκλογές της 7-7-2019 είναι εντελώς αβάσιμος και αγγίζει τα όρια της στρεψοδικίας, αφού αποσιωπά κρίσιμα πραγματικά περιστατικά.

β1) η εκτίμηση της μηνυομένης ότι η τέλεση της πράξης έγινε στις 24-12-2015 και ότι από τότε αρχίζει ο χρόνος παραγραφής, δεν έχει καμία σχέση με την υπό κρίση μήνυση, αφού το ενδεχόμενο αδίκημα του τότε Υπουργού Υγείας έχει συντελεσθεί δια παραλείψεως, με την πάροδο απράκτου του α' εξαμήνου του 2015, οπότε και δεν έγινε καμία τιμολόγηση. Η τιμολόγηση του Δεκεμβρίου 2015 καλώς έγινε από άλλον Υπουργό Υγείας και είναι απολύτως νόμιμη, οπότε δεν μπορεί να ορίζεται η παραπάνω ημερομηνία ως ημερομηνία πράξης τελέσεως αδικήματος.

β2) ο Υπουργός Υγείας Παναγιώτης Κουρουπλής, υπήρξε Υπουργός στην θέση αυτή από τις 27-1-2015 έως τις 28-8-2015, γεγονός που σημαίνει ότι η όποια ευθύνη του, αφορά την περίοδο που είχε την συγκεκριμένη θέση και δεν μπορεί να καλυφθεί από ενέργειες των επόμενων Υπουργών, τη στιγμή μάλιστα που όπως είναι γεγονός για το έτος 2015 τιμολόγηση φαρμάκων έγινε εν τέλει μία μόνο φορά και σίγουρα όχι εντός του α' εξαμήνου του 2015.

γ) Δεν έλαβε υπόψη της δήλωση του Παύλου Πολάκη, Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας και διαδόχου του Παναγιώτη Κουρουμπλή ο οποίος σε τηλεοπτική παρέμβαση του στις 21 προς 22 Φεβρουαρίου 2016 στον τηλεοπτικό σταθμό " Κόντρα " και την εκπομπή του κ. Αιμ. Λιάτσου, και ως προς την αιτίαση για την παράλειψη τιμολόγησης του έτους 2015 είπε επί λέξει τα εξής, απευθυνόμενος στον Α. Γεωργιάδη : " όσο για τη μπούρδα που πέταξες σε σχέση με το δελτίο τιμών φαρμάκων το 2015, θέλω να σου θυμίσω ότι από τον Ιανουάριο του 2015 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2015 η χώρα ήταν σε κλοιό των δανειστών. Με δύο εκλογές με δημοψήφισμα με δημοσιονομικό έλλειμμα κτλ για αυτό και βγήκε δελτίο τιμών στο τέλος της χρονιάς "!!! Δηλαδή ενώ η αρμόδια πολιτική ηγεσία δήλωνε ότι η μη ανατιμολόγηση των φαρμάκων, ήταν συνειδητή απόφαση και αυτή η δήλωση εμπεριέχεται στην από 8/3/2017 αναφορά μας, η μηνυομένη και μόνο αυτή προσπάθησε, ως μη όφειλε, να δικαιολογήσει την συμπεριφορά του τότε Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή, γεγονός που αποδεικνύει έτι περαιτέρω την ύπαρξη δόλου εκ μέρους της.

Από τις συγκεκριμένες απόψεις και ισχυρισμούς καταδεικνύεται με πλήρη αποδεικτικό τρόπο, ότι η μηνυομένη ενήργησε με πλήρη γνώση των ειδικότερων πτυχών της υπόθεσης και σκοπό είχε να προκαλέσει την απαλλαγή του καταγγελομένου τότε Υπουργού Υγείας Παναγιώτη Κουρουμπλή, από κάθε επιγενόμενη ποινική εμπλοκή του, ανεξαρτήτως της κατάληξης που θα είχε τελικά η υπόθεση του.

2) Άγγελο Καραχάλιο του Χρύσανθου (ΑΜ: -----), κάτοικο Αθηνών, οδός Αμερικής 19, τηλ. 6944-534143.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ

προτείνω τους εξής:

1) ΔΗΜΟΠΟΥΛΟ ΑΝΤΩΝΙΟ του Σπυριδωνα, τέως Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Υγείας, κάτοικο Αθηνών, Λεωφ.Βασ.Σοφίας 25

2) ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟ του Αλεξάνδρου, πρώην Υπουργό, Βουλευτή ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ, Βουλή των Ελλήνων και Αντώνη Τραυλαντώνη 28 Ζωγράφου

3) ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ), πρώην Υπουργό, κάτοικο

ΠΡΟΣΑΓΟΜΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Προς απόδειξη των αναφερομένων στην υπό κρίση μήνυση προσκομίζω τα παρακάτω δέκα έγγραφα:

1-2) Αντίγραφο των υπ' αριθμ. 42/2017 και 54/2019 αποφάσεων του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου περί διορισμού της μηνυομένης στην θέση του Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς Αθηνών.

3-4-5) Οι από 21/2/2017, 8/3/2017 και 13/4/2017, έγγραφες αναφορές τόσο εμού όσο και των βουλευτών της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ-ΠΑΣΟΚ Βασίλη Κεγκέρογλου και Εφης Χριστοφιλοπούλου έγγραφες αναφορές προς την τότε Εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς κ. Ελένη Ράϊκου.

6) Αντίγραφο των από 7-10-2019 έγγραφων εξηγήσεων της μηνυομένης Ελένης Τουλουπάκη που εδόθησαν στο Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, δυνάμει του άρθρου 19παρ2 ΚΠΔ

7) Αντίγραφο της τότε ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την ανατιμολόγηση των φαρμάκων (Ν.4213/2013, Άρθρο 22 παρ.5)

8) Αντίγραφο προηγούμενης ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την τιμολογηση των φαρμάκων (Ν.4052/2012, Άρθρο 19 παρ.2)

9) Αντίγραφο εγγράφου από την Γραμματεία Κυβέρνησης που αποδεικνύει την ακριβή χρονική διάρκεια της υπουργικής θητείας του Παναγιώτη Κουρουμπλή στη θέση του Υπουργού Υγείας.

10) Αντίγραφο της υπ' αριθμ. 305/2019 απόφασης Αρείου Πάγου σε Συμβούλιο

Αθήνα, 3 Ιουνίου 2020

Οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι